

NGHỊ QUYẾT

CỦA HỘI ĐỒNG BỘ TRƯỞNG SỐ 16-HĐBT NGÀY 8 THÁNG 2 NĂM 1982

VỀ VIỆC TÌNH GIẢN BIÊN CHẾ HÀNH CHÍNH.

Trong những năm qua các ngành và các địa phương đã tiến hành những biện pháp kiện toàn tổ chức, tinh giản biên chế hành chính, nhưng nhìn chung việc thực hiện nghị quyết của Đảng và Nhà nước còn chậm chạp, kết quả rất hạn chế; biên chế hành chính ở các ngành, các địa phương còn nặng nề; tình trạng trì trệ, bao cấp chưa giải quyết được bao nhiêu.

Nguyên nhân của việc tinh giản biên chế hành chính làm chậm chạp là do các ngành, các cấp chưa nhận thức đầy đủ trách nhiệm chỉ đạo công tác này, chưa thấy hết tác hại do bộ máy quản lý hành chính Nhà nước công kênh, nặng nề gây ra nên chưa quyết tâm tổ chức thực hiện. Mặt khác tổ chức bộ máy, lề lối làm việc, chế độ công tác và việc phân công, phân cấp quản lý chậm được cải tiến; chức danh tiêu chuẩn cán bộ và chế độ, chính sách cụ thể phục vụ cho việc tinh giản biên chế nói chung chưa được quy định cụ thể.

Để thúc đẩy việc tinh giản biên chế hành chính làm cho bộ máy quản lý Nhà nước gọn, nhẹ, có hiệu lực, tạo nên bước chuyển biến lớn, Hội đồng Bộ trưởng quyết định thực hiện chủ trương tinh giản biên chế hành chính Nhà nước ở các ngành, các cấp từ Trung ương đến địa phương như sau:

I. MỤC ĐÍCH VÀ YÊU CẦU

- Mục đích của việc tinh giản biên chế hành chính lần này là giảm bớt số người hoạt động có thể giảm được, chủ yếu là trong các cơ quan quản lý Nhà nước và các cơ quan quản lý hành chính cấp trên của các đơn vị cơ sở (Tổng công ty, liên hiệp các xí nghiệp...) nhằm nâng cao hiệu suất công tác, tiết kiệm lao động, tăng cường từng bước hiệu lực quản lý của bộ máy Nhà nước.

- Yêu cầu của việc tinh giản biên chế hành chính là:

1. Sắp xếp, bố trí cán bộ, nhân viên theo đúng khả năng của từng người và yêu cầu nhiệm vụ công tác của từng cơ quan, từng bộ phận công tác nhằm kiện toàn tổ chức bộ máy gọn, nhẹ, có hiệu lực.
2. Kiên quyết xoá bỏ lối quản lý hành chính bao cấp thể hiện về mặt tổ chức và hoạt động của bộ máy Nhà nước, trước mắt cần chuyển giao nhiệm vụ quản lý trực tiếp các hoạt động sản xuất, kinh doanh và hoạt động sự nghiệp cho người thủ trưởng các đơn vị cơ sở sản xuất kinh doanh hoặc cơ sở sự nghiệp phụ trách để giảm bớt số người làm việc không đúng chức năng và nhiệm vụ quản lý hành chính Nhà nước ở các cơ quan quản lý cấp trên của đơn vị cơ sở.
3. Chuẩn bị điều kiện tiến tới ổn định tổ chức, định mức biên chế hành chính và quản lý biên chế theo quỹ tiền lương sau khi Nhà nước ban hành bảng danh mục và tiêu chuẩn cán bộ, viên chức Nhà nước.

II. NHỮNG BIỆN PHÁP CỤ THỂ

A. VỀ KIẾN TOÀN MỘT BƯỚC TỔ CHỨC BỘ MÁY QUẢN LÝ NHÀ NƯỚC

1. Trên cơ sở chức năng, nhiệm vụ của mỗi Bộ, mỗi ngành và địa phương soát lại những công việc của các Vụ, Sở, Ty, các phòng, ban xem có những việc thuộc trách nhiệm, quyền hạn của các cơ sở sự nghiệp, sản xuất, kinh doanh (hoặc của cấp dưới) thì chuyển giao nhiệm vụ đồng thời chuyển giao cả số cán bộ, nhân viên đang làm việc đó cho cơ sở (hoặc cấp dưới) đảm nhiệm; các cơ quan quản lý Nhà nước ở các cấp phải làm đúng chức năng đã được luật pháp quy định, chủ yếu là thực hiện việc quản lý Nhà nước về các mặt quy hoạch, kế hoạch, chính sách, chế độ, luật pháp, tổ chức, cán bộ và lao động, hợp tác quốc tế, chỉ đạo thực hiện và kiểm tra đôn đốc các cơ sở hoặc cấp dưới hoạt động.
2. Trên cơ sở xác định rõ chức năng quản lý hành chính và khối lượng công việc cụ thể, các cơ quan quản lý Nhà nước phải soát lại số cán bộ hiện có; đối với những người trình độ, khả năng không đáp ứng kịp yêu cầu công tác thì kiên quyết chuyển sang công tác khác thích hợp hoặc bổ sung cho những ngành thiếu lao động; tuyệt đối không được sử dụng cán bộ theo hướng lấy số lượng bù chất lượng như ở một số nơi hiện nay.

3. Các vụ, cục, ban ở cơ quan Trung ương và các Sở, Ty ở địa phương phải giảm bớt số phòng; ở những bộ máy có điều kiện cán bộ có trình độ thì không cần tổ chức phòng, mà thực hiện chế độ thủ trưởng làm việc trực tiếp với chuyên viên, cán bộ. Những đơn vị nói trên phải giảm bớt cấp phó, không nhất thiết đơn vị nào cũng có cấp phó, tùy theo yêu cầu có thể có một hoặc hai phó giúp việc để bớt cách bức và làm cho công việc chạy đều, không bị trì trệ.

Ban tổ chức của Chính phủ có trách nhiệm nghiên cứu trình Hội đồng Bộ Trưởng ban hành quy định về tổ chức các phòng ban ở các Bộ để thi hành thống nhất.

4. Ở các Bộ cần quy định chế độ làm việc, chế độ báo cáo định kỳ, từ cơ sở lên; các cơ quan chuyên môn giúp việc Bộ phải thống nhất sử dụng các báo cáo của cơ sở, tránh đòi hỏi quá nhiều giấy tờ của cơ sở. Khi phân công giải quyết công việc, nhất thiết phải quy định người chịu trách nhiệm chính, chống việc gây lãng phí, phiền hà và ảnh hưởng đến công việc của cơ sở và cấp dưới.

5. Tùy từng cơ quan xét điều kiện cho phép mà tách các bộ phận quản lý nhà ở, sửa chữa nhà cửa, nhà khách, đội xe, điện, nước, căng tin ra khỏi biên chế quản lý hành chính và chuyển sang hoạt động theo phương thức hạch toán kinh tế; kết hợp giữa những cơ quan có yêu cầu phục vụ giống nhau để tổ chức các cơ sở chuyên trách phục vụ chung, tránh tổ chức trùng lặp, chồng chéo, hiệu quả thấp, lãng phí lao động.

6. Để các hội quần chúng tự quản lý biên chế, Nhà nước chỉ trợ cấp kinh phí hoạt động cho các hội quần chúng và khuyến khích các hội quần chúng mở rộng hoạt động để gây quỹ của hội và tạo điều kiện hoạt động mạnh hơn.

7. Chuyển các cơ sở sự nghiệp có điều kiện sang hạch toán kinh tế để thúc đẩy hoạt động thiết thực. Những đơn vị nào lúc đầu chưa thu nhập được tốt, Nhà nước bù chi, đồng thời các ngành xúc tiến việc ban hành các định mức biên chế nghiệp vụ để giúp cho việc quản lý biên chế sự nghiệp được hợp lý và chặt chẽ hơn hiện nay.

B. VỀ TINH GIẢN BIÊN CHẾ HÀNH CHÍNH:

1. Trước mắt, để ngăn chặn việc tăng thêm tổ chức quản lý hành chính, các ngành, các cấp không được lập ra thêm bất kỳ tổ chức quản lý nào mới, trừ trường hợp đặc biệt được Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng quyết định; thủ trưởng các ngành, các cấp phải thực hiện đúng đắn